

Bilag 2

Retsplejeudvalget.

København, den 17. april 1951.

Til justitsministeriet.

I skrivelse af 12. marts 1951 (6. k. 1950-570) har justitsministeriet udbedt sig en udtalelse fra retsplejeudvalget angående et fremsat forslag til lov om ændring af reglerne om fortabelse af rettigheder som følge af straf, forsåvidt angår det i § 1 indeholdte forslag til affattelse af straffelovens § 78, stk. 3, og de i § 26 foreslåede ændringer i retsplejeloven.

Foranlediget heraf skal jeg meddele, at retsplejeudvalget på et den 14. april 1951 afholdt møde har vedtaget at udtale:

Udvalget finder intet at erindre mod, at spørgsmålet om, hvorvidt et pådømt strafbart forhold er til hinder for udøvelse af en i forslaget til straffelovens § 78, stk. 2, omhandlet virksomhed, indbringes til afgørelse af landsretten som nærmere bestemt i paragraffens stk. 3, jfr. det foreslåede nye stk. 2 i retsplejelovens § 684, men udvalget må fraråde den i stk. 3, sidste punktum, og i forslaget til § 79, stk. 3, optagne bestemmelse om, at virkningen af rettens afgørelser kan bortfalde efter vedkommende ministers bestemmelse. Det henstilles, om det i § 79, stk. 1, fastsatte tidsrum af 5 år, efter hvis forløb spørgsmålet om fortsat udelukkelse fra den pågældende virksomhed kan indbringes for vedkommende landsret, burde ændres til 2 år i lighed med det i § 78, stk. 3, fastsatte tidsrum.

Endvidere vedtoges det angående forslaget § 26 at svare, at retsplejeudvalget i tilslutning til straffelovskommissionens forslag og i overensstemmelse med sagførerrådets standpunkt bestemt må fraråde, at de i retsplejeloven fastsatte vandelskrav for sagførere ændres udover den af kommissionen foreslåede ændring i retsplejelovens § 119, og således at i overensstemmelse hermed alle de ved loven af 12. juli 1946 indføjede særlige bestemmelser vedrørende sagføreres nationale holdning under besættelsen udgår.

Retsplejeudvalget kan iøvrigt anbefale, at der i retsplejelovens § 137 foretages den ændring, at frakendelse af retten til at udøve sagførervirksomhed også kan ske for et bestemt tidsrum.

Th. Frølund.
